

[Weikop.]

mig mindre anstændigt, at en statsinstitution som den militære klædefabrik udnytter konjunkturerne på en måde, man forbyder andre. Det er anledningen til mit spørgsmål, og jeg håber at få et klart svar.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): I anledning af det ærede medlem hr. Weikops spørgsmål vedrørende den militære klædefabrik og den måde, hvorpå den virker, skal jeg svare følgende.

Ved salg til andre end statsinstitutioner regnes der ikke med en senere regulering af priserne ved udbetaling af bonus, hvilket bl. a. retfærdiggøres af de merudgifter, der er forbundet med ekspedition m. m. af sådanne leverancer, idet disse som regel kun drejer sig om stykker eller småpartier, hvorved man bl. a. ikke undgår tab ved undermål og tab ved rester, medens staten normalt aftager hele ruller klæde. Merindtægten ved salg til ikke-bonusberettigede i forhold til, hvad fabrikken omsætter og udbetaler til statsinstitutioner, fremgår af fabrikkens regnskaber for finansårene 1946—47, 1947—48 og 1948—49. Jeg skal nævne nogle af disse tal.

Lad mig begynde med finansåret 1946—47. Fabrikken havde da ved salg til statsinstitutioner, som får bonus, en samlet indtægt på 5 632 809 kr. Ved salg til andre end statsinstitutioner, som ikke får bonus, havde man en indtægt på 130 854 kr. Til de bonusberettigede blev der udbetalt i samme finansår 619 609 kr. Merindtægten ved salg til aftagere, som ikke har modtaget bonus, udgjorde ialt 13 745 kr. For finansåret 1947—48 var stillingen den, at man til statsinstitutioner, som fra fabrikken modtager bonus, solgte for 4 115 381 kr. Til andre end statsinstitutioner, som ikke modtager bonus, solgte man for 83 983 kr. Til de statsinstitutioner, som får bonus, blev der ialt udbetalt 493 845 kr. Merindtægten ved salg til kunder, som ikke har modtaget bonus, var 9 859 kr. For finansåret 1948—49 er tallene følgende: indtægten ved salg til statsinstitutioner, der får bonus, udgjorde 3 300 593 kr. Indtægten ved salg til andre end statsinstitutioner, der ikke får bonus, var 75 264 kr. Til de statsinstitutioner, der modtager bonus, har fabrikken udbetalt ialt 165 029 kr. Merindtægten ved salg til aftagere, som ikke har modtaget bonus, udgjorde 3 359 kr.

Det vil heraf ses, at den merindtægt, der opnås ved salg til aftagere, som ikke modtager bonus, kun har udgjort forsvindende små beløb i sammenligning med fabrikkens

samlede omsætning. Hele den merindtægt, som klædefabrikken i de tre nævnte finansår har opnået ved salg til andre end statsinstitutioner, er — det fremgår af tallene — ligeledes yderst ringe, og nogen egentlig konjunkturgevinst eller noget større overskud end påregnet er der ikke tale om, idet salget, således som jeg allerede har fremhævet, kræver større udgifter end salget til de egentlige statsinstitutioner, udgifter, som ifølge sagens natur ikke kan pålignes dette ret minimale beløb, men indgår i fabrikkens drift som helhed.

Weikop: Jeg takker for ministerens redegørelse, hvoraf det fremgår, at det salg, der foregår til andre end statsinstitutioner, er relativt ringe. Nu kan det måske i nogen grad skyldes, at der i de år, som den højtærede minister har nævnt, ikke har været den omsætning på den militære klædefabrik, som der har været f. eks. i 1949, og som der vil komme i indeværende år, således at der kan ske en forskydning af tallene. Men jeg vil gerne have lov til at stille det tillægs spørgsmål, om den højtærede minister finder det rimeligt, at den militære klædefabrik i det hele taget opererer med konjunkturgevinster. Det er det, der fremgår af skrivelserne, at man foretager kalkulationer, således at man beregner sig konjunkturgevinst. Ganske vist betaler man den i nogle tilfælde tilbage til statsinstitutionerne, men det forekommer mig alligevel, at det ikke kan være helt rimeligt. Jeg vil derfor gerne stille det tillægs spørgsmål, om ministeren i det hele taget finder det rimeligt, at den militære klædefabrik ved sine kalkulationer beregner sig konjunkturgevinst.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): Det ærede medlem hr. Weikop har to gange henvist til en skrivelse fra den militære klædefabrik til finansudvalget. Jeg går ud fra, at der er tale om en skrivelse, dateret den 5. december 1949. (*Weikop:* Den 16. december!). Ja, da er skrivelserne oversendt fra ministeriet til finansudvalget, og den er dateret, som jeg nævnte, den 5. december 1949. I denne skrivelse siger den militære klædefabrik vedrørende spørgsmålet om konjunkturgevinst:

„Priserne for uniformsstoffer m. m. til statsinstitutionerne fastsættes på grundlag af forretningsmæssige kalkulationer for hver enkelt kvalitet, idet den herved fremkomne pris dog bliver rundet op til et med 10 deleligt tal. Skulle der ved disse priser eller på anden måde ved konjunkturgevinster eller lignende fremkomme